

[Adam Møller.]

et spørgsmål, som har betydelig interesse for selve klimaet på arbejdspladsen, for samarbejdet på arbejdspladsen, for den uddannelse, som f.eks. sker igennem arbejdsgiverorganisationerne af ledere, således at de kan samarbejde med de medarbejdere inden for den pågældende virksomhed, som det er deres opgave at lede. En række af disse servicefunktioner, som f. eks. Arbejdsgiverforeningen og LO og andre faglige organisationer udfører, kommer også ind i billedet og er vel afgørende for, at man f. eks. fra de koncessionerede virksomheders side ønsker at være medlem og dermed kunne få del i de faciliteter, som stilles til rådighed fra de pågældende organisationers side. Jeg synes, det ville være helt malplaceret, hvis vi i folketinget stillede os hindrende i vejen for, at denne trivselsfremmende virksomhed også inden for den halvoffentlige sektor, inden for de offentlige virksomheder, inden for de koncessionerede virksomheder får lov at forløbe ganske normalt.

Jeg mener i øvrigt, at det vil være rigtigt, at vi på flest muligt områder tilpasser offentlige virksomheders virkemåde efter den virkemåde og de tilstande, der hersker på den øvrige del af arbejdsmarkedet, altså på det private arbejdsmarked.

Det konservative folkeparti kan ikke medvirke til dette lovforslag. Vi ønsker at opretholde den organisationsfrihed, som er en del af de grundlovssikrede rettigheder her i landet.

Johan Philipsen: Jeg har ingen ønsker om at sige ret meget om et forslag, der er grundlovsstridigt, og skal kun meddele, at venstre vil stemme imod, hvis det skulle komme til afstemning, hvilket vi altså ikke tror på.

Jeg takker i øvrigt arbejdsministeren for en, om ikke klar så i hvert fald meget redelig redegørelse for de juridiske problemer, der foreligger på dette område, og skal nøjes med til ordføreren for forslagsstillerne at sige, at når det i fremsættelsestalen hedder, at offentlige virksomheder ikke bør tage parti på arbejdsmarkedet, så er vi fuldkomment enige. Det er efter min mening heller ikke sket på dette område.

Jeg skal i samme forbindelse sige til ordføreren for socialdemokratiet, at det er jo

ikke sådan, at der ikke rettes lønninger undervejs for de af vore folk på virksomhederne, som er undergivet jern- og metalindustriens almindelige regler. Synspunktet er det, at vi indretter vor lønhøjde, sådan at vi er neutrale over for de områder, vi bor i, og det betyder i almindelig praksis, at vi lægger os et stykke over gennemsnittet. Jeg har i al fald personlig været med til at rette lønninger utallige gange, også imellem overenskomstforhandlingerne.

I øvrigt må jeg sige til ordføreren for forslagsstillerne, at de opgivne tal for bidragsstørrelse er ikke rigtige. Der er i disse tal indeholdt andre ting. Til bedømmelse af bidragets højde kan jeg oplyse, at f. eks. Nordkrafts bidrag sidste år var 45.000 kr.

Vi betragter altså elværkernes arbejdsgiverforening — og vort medlemskab videre ud — som en ganske normal servicevirksomhed, idet der er et stykke arbejde, vi skal have gjort på en eller anden facon. I øvrigt er det for os et meget lille og beskedent spørgsmål.

Dernæst nogle ganske få ord om to andre problemer. Med hensyn til det grundlovsstridige kan jeg citere udtalelser fra ministeren for offentlige arbejder sidste år, som findes i tidenden sp. 2703, det skal jeg undlade af tidsmæssige grunde. Med hensyn til risikoen for konflikt fremførte minister Kampmann sidste år den betragtning, at man kunne sammenligne med telefonmontørstrejken; her havde man et område, som i al fald var uden for Dansk Arbejdsgiverforening, og dør fik man alligevel en langvarig strejke. Det blev fulgt op af den konservative ordfører sidste år, hr. Simonsen, der egentlig kom til den konklusion, at man snarere på dette område fik den modsatte virkning, altså at man ville øge risikoen for konflikt, hvis man kom ud af samvirksomheden.

Jeg har ingen mulighed for at modsætte mig, at man nedsætter et særligt udvalg, men jeg lagde mærke til, at arbejdsministeren, der i arbejdsretsforhold er en meget kyndig person og har anvendt nogen tid gennem 6 år i et forsøg på at skille ud, hvad der er livsvigtigt og ikke-livsvigtigt, her fra talerstolen for et øjeblik siden kom med den erklæring, at det havde ikke været muligt at foretage en sådan afgrænsning i de 6 år. Hvordan tror man så det vil være muligt i